

Azat Etmez Sır Beni

– Ahmet Akkoyun · 06 Mart 2009

Azat etmez sır beni

Ak alnını sızı, sar'ası kâğıt,
Yazarken yokluyor, ter beni beni.
Söylenmez sözlerin, yara'sı kâğıt,
Dilersen satır'a ser beni beni.

Derdimi astığım, söğüdün dalı,
Yürürken ayağa, takılan çalı,
Hâlden anlamayan, ey Allah kulu,
Yusufi kuyuda, sor beni beni.

Kuyunun dibine, ektiler beni,
Saç teli sarkıtıp, çektiler beni,
Çıkarıp çöllere, döktüler beni,
Baş üstü kumlarda, gör beni beni.

Elini uzattı, rindane kale,
Açıldı önünde, bin çeşit lale,
Nar-ı beyzâ oldu, yüzünde hâle,
Bu ahval üstüne, yor beni beni.

Sinemi zorladı, eşyanın hâli,
Gördüm ki konuşur, nebatat dili,
Susarak üstüme, almam vebali,
Azat etmez içten, sır beni beni!

Gün içinde güne, yerleşti gece,
Kırk kapı dolaştım, sanki bilmece,
Kelâmım karıştı, tükendi hece,
Üç'e, yedi kırk'a, kur beni beni;

Dağlar dile geldi, çağırdı bizi,
Yollarında bekler, gâm dizi dizi,
İzimi gizlerse, Baykuş'un izi,

Bağ bilir mi acep, ar beni beni?

Görenlerde deli, deyip geçerler!
Gönül ummanını, delip iççerler,
Çakıl taşlarından, hırka biçerler,
Mansur gibi içten, yer beni beni.

Eyvallah demeyiz, ikbâle şana,
Haktan ne gelirse, hoş gelir cana
Dünya ki benziyor, çift kapı Han'a,
Derki; "gel aşk ile, kır beni beni".

Ol mah'a derlerse, kavliniz ziyan
Can dediğın canın, olmuştur cayan
Acep inanır da, olur mu duyan?
Siler mi gönlünden, yâr beni beni?

Çaldığım kavalın, inledi sesi,
Kurda kuşa huzur, verdi nefesi,
İçerden daraldı, gönül kafesi,
Şakağımdan sardı, kar beni beni!

Soğuk terler düştü, hâl-i özümnden,
Göz açık rüyalar, geçti gözümnden,
Makberi'yim hilâf, çıkmaz sözümnden,
Al darağacına, vur beni beni...

Makberî- Ahmet Akkoyun.....03/03/2009.....23:50....İst